

Скорик В. О.,*кандидат юридичних наук,
доцент кафедри публічного адміністрування та управління
Національної академії внутрішніх справ***Стрельченко О. Г.,***доктор юридичних наук, доцент,
професор кафедри публічного адміністрування та управління
Національної академії внутрішніх справ*

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВА ХАРАКТЕРИСТИКА ІНТЕРАКТИВНОГО НАВЧАННЯ В ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ ПРАЦІВНИКІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

Анотація. У статті авторами висвітлено сутність і характеристику механізму інтерактивного навчання в підготовці працівників Національної поліції України. Вони зробили спробу дослідити та проаналізувати такі складові детермінанти механізму інтерактивного навчання у підготовці працівників Національної поліції України, як «механізм», «адаптація», «соціальна адаптація», «інтерактивне навчання» й «інтерактивне навчання працівників Національної поліції України». Дослідниками доведено, що інтерактивне навчання підготовки працівників Національної поліції України має бути зосередженим на викладанні фахових дисциплін, а також інших загальнодержавних дисциплінах. Кожен курсант, який навчається в закладах, які готують фахівців для професійної діяльності в Національній поліції України, зобов'язаний розуміти, наскільки відповідальним і визначальним є інтерактивне навчання, які значущі завдання перед ним ставить такий різновид дистанційного навчання. Основною властивістю інтерактивного навчання під час підготовки працівників Національної поліції України має бути власне бажання, власна організація, власне управління курсантів під час процесу інтерактивного навчання. Авторами також обґрунтовано, що діяльність викладачів під час інтерактивного навчання в процесі підготовки працівників Національної поліції України має бути взаємозагальною та спільною роботою курсанта з викладачем, при якій має відбуватися власний аналіз своєї діяльності, саморозвиток, власна реалізація, самооцінювання та власна адаптація в цьому процесі.

Сформульовано авторами сучасне визначення «інтерактивного навчання під час підготовки працівників Національної поліції України» як організаційно-підготовчий процес навчання працівників Національної поліції України, який спрямовується на взаємозагальною контакт викладача та курсанта, котрий відбувається із застосуванням інформаційно-методичних матеріалів з метою досягнення якісного результату їх підготовки. Доведено, що під категорією «механізм» необхідно розуміти наявність системи взаємопов'язаних інструментів, за допомогою яких відбувається реалізація встановлених цілей і завдань. Відзначено, що інтерактивне навчання відбувається в процесі освітньої адаптації за допомогою адаптивного навчання, яке також використовується під час підготовки працівників Національної поліції України. Саме інтерактивне навчання в навчальному процесі під час підготовки працівників

Національної поліції України забезпечує та маніфестує новітні можливості підвищення якості освітньої діяльності, визначає відповідний темп процесу навчання й засвоєння наданого матеріалу та професійних навиків.

Ключові слова: механізм, механізм адміністративно-правового регулювання, адміністративно-правове регулювання, адаптація, освітня адаптація, навчальна адаптація, інтерактивне навчання, курсанти, працівники, Національна поліція України.

Постановка проблеми. Адміністративно-правова характеристика сутності інтерактивного навчання під час підготовки працівників Національної поліції України в умовах сьогодення є вкрай доцільною та назрілою. Доцільно звернути увагу на те, що значна кількість дослідників вивчала інтерактивне навчання під час підготовки фахівців різних сфер публічного адміністрування. Проте відсутні комплексні дослідження, які б розкривали природу інтерактивного навчання під час підготовки працівників Національної поліції України. Відповідно, постала закономірність у вивченні безпосередньо механізму інтерактивного навчання в підготовці працівників Національної поліції України, котре в таких важких карантинних умовах виходить на перший план фахової підготовки в будь-якій сфері.

Відповідно, саме інтерактивне навчання в навчальному процесі під час підготовки працівників Національної поліції України забезпечує та маніфестує новітні можливості підвищення якості освітньої діяльності, визначає відповідний темп процесу навчання й засвоєння наданого матеріалу та професійних навиків.

Досліджувану тематику інтерактивного навчання загалом вивчали такі дослідники, як Р. Акофф [1], В. Биков [2], В. Борогов [3], М. Воронцова [4], О. Гагарін [5], Т. Гергей [6], Б. Гершунський [7], Р. Гуревич [8], С. Гончаренко [9], М. Жалдако [10], І. Зазюн [11], В. Кремень [12], С. Рубинштейн [13], Ю. Машбіц [14], Н. Морзе [15], О. Огієнко [16], Л. Петухова [17], А. Спірін [18], А. Співаковський [19] та інші.

Мета статті полягає в адміністративно-правовій характеристиці інтерактивного навчання під час підготовки працівників Національної поліції України. Під час дослідження цієї проблеми авторами сформульовано власну детермінанту «інтерактивного навчання під час підготовки працівників Національної поліції України».

Виклад основного матеріалу дослідження. У сьогоденних умовах і викликах суспільства в період карантинних заходів інтерактивне навчання заповнює та заміняє звичайне очне навчання в школах, коледжах і вищих навчальних закладах. Саме тому повинна приділятися належна увага такому роду навчання.

Суспільству потрібно передбачати фінансування на забезпечення учнів, студентів і курсантів комп'ютерною технікою та швидкісним інтернет-з'єднанням, у тому числі й під час навчання працівників Національної поліції України. Необхідно звернути увагу на те, що якісне застосування інтерактивного навчання під час підготовки працівників Національної поліції України, а також використання інтерактивних комп'ютерних технологій допомагає індивідуалізувати будь-який навчальний процес і забезпечити ефективну та якісну підготовку курсантів відповідно до їхніх особистих потреб. Позитивним моментом при цьому є те, що викладач у змозі чітко провести контроль рівня знань курсантів. Під час застосування в освітньому процесі інтерактивного навчання відбувається чітка адаптація навчальних планів, завдань та індивідуальних особистостей курсантів кожного курсанта.

Водночас упровадження інтерактивного навчання в процес підготовки працівників Національної поліції України, як і будь-який інший процес, має відбуватися за допомогою безпосереднього механізму. Саме тому доцільно розглянути таку правову категорію, як «механізм».

Отже, досліджувана детермінанта використовується в різних процесах під час публічного адміністрування. Саме тому це трактування інтерпретується в різних сферах неоднаково за допомогою різноманіття наукових підходів.

Сформулюємо поняття «механізм» за допомогою енциклопедичних словників.

Так, Тлумачний словник економіста визначає «механізм» як пристрій, прилад, що здійснює низку певних виробничих операцій, а також як сукупність процесів, прийомів, методів, підходів або здійснення певних дій задля досягнення мети [20, с. 185].

Словник іншомовних слів наголошує на грецькому походженні терміна «механізм» і визначає його як сукупність проміжних станів або процесів будь-яких явищ [21, с. 431].

В економічному словнику економіки та права механізм трактується як сукупність організаційних структур, конкретних форм і методів управління, а також правових норм, за допомогою яких реалізуються чинні в конкретних умовах економічні закони [22].

Як помічаємо, навіть словникові джерела не дають однозначних трактувань поняття «механізм». Саме тому необхідно розглянути наукові погляди та узагальнити їх.

Р. Квасницька та С. Джерелейко характеризують механізм як систему, що визначає послідовність здійснення певних процесів або порядок виконання відповідних робіт [23, с. 67].

Визначення терміна «механізм» в економічному розумінні означає систему (сукупність) заходів, чинників, які функціонують у взаємозв'язку з метою підвищення ефективності, задоволення потреб суспільства, збільшення грошових потоків до бюджету тощо [24, с. 148].

Необхідно зауважити на тому, що кожен дослідник характеризує досить уособлено, але дослідження має зосереджуватися лише на адмініструванні освітнього процесу підготовки працівників Національної поліції України.

Разом із тим необхідно звернути увагу на те, що існує велика кількість категорійних трактувань «механізму» з різних точок зору, але дослідження зосереджено лише на аспекті адміністрування.

Так, А. Кульман визначав, що існує велика кількість механізмів, які є системою елементів та об'єктів управління, у якій відбувається перетворення впливу елементів управління на необхідний стан або їх реакцію, що має вхідні посилки й результуючу реакцію. Усередині кожного механізму лежить певний набір елементів, які пов'язані й тісно взаємодіють між собою заради вирішення спільних завдань і досягнення загальної мети існування всього механізму [25, с. 13]. Отже, механізм являє собою систему процесів, прийомів і методів, які стають важливим інструментом для досягнення як коротко-, так і довгострокових цілей через прийняття правильних і своєчасних рішень [26].

Із вищезазначеного ми бачимо, що не існує єдиного підходу до трактування правової категорії «механізм», у результаті чого назріла необхідність у трактуванні власної правової категорії «механізм», під якою, на наш погляд, необхідно розуміти наявність системи взаємопов'язаних інструментів, за допомогою яких відбувається реалізація встановлених цілей і завдань.

Педагогічні аспекти інтерактивного навчання під час підготовки працівників в органах Національної поліції України в літературних першоджерелах розглядають у контексті освітнього, педагогічного складника, під яким Д. Ловцов розумів цілеспрямований процес погодженої взаємодії суб'єктів навчання з урахуванням їхніх можливостей і дидактичного середовища, регульованого за допомогою спеціальних дидактичних засобів і методів [27, с. 24]. Однозначної позиції дотримуються Н. Ржецький і Т. Шамова, відповідно до якої вони розглядають досліджуване явище як підхід до навчання в контексті практичних вимог до освітнього процесу [28, с. 15; 29, с. 30], В. Борогев, В. Сорочинська, В. Штифурак визначають його як процес пристосування до умов професійного становлення [31, с. 13; 32, с. 384; 33, с. 7], О. Плотнікова, В. Перев'яцько формулюють його як пристосування студентів до інноваційних форм подачі навчального матеріалу в контексті дидактичної адаптації [34, с. 21; 35, с. 225], В. Беспалько, А. Іванов, І. Зінченко визначають його як складник адаптивних систем в освіті [36, с. 134; 37; 38, с. 108], Г. Полякова – як підхід до управління освітою [39, с. 8], О. Солодухова, Н. Чайкіна – як процес входження у викладацьку діяльність [40, с. 35; 41, с. 175], як реалізацію адаптивної технології навчання [42, с. 750]. Інтерактивне навчання в науково-педагогічній літературі також висвітлено як складник адаптивних платформ навчання, зокрема віртуального характеру [43, с. 56].

Безпосереднє дослідження спрямовується на педагогічний складник інтерактивного навчання, що є джерелом освітнього процесу сьогодення під час підготовки працівників Національної поліції України.

Так, В. Шарко під поняттям «інтерактивне навчання» розуміє зміну структури якостей тих, хто навчається, їхньої інтелектуальної, емоційної, комунікаційної й практичної сфери активності відповідно до того педагогічного середовища, до якого вони потрапляють [44, с. 136]. Відзначимо, що В. Шарко зосереджує свою увагу на педагогічному аспекті інтерактивного навчання як невід'ємного елемента освітнього процесу, у нашому випадку це стосується підготовки працівників Національної поліції України.

Доцільно також відзначити, що інтерактивне навчання відбувається в процесі освітньої адаптації за допомогою адаптивного навчання, яке також використовується під час підготовки працівників Національної поліції України.

Саме тому доцільно, на наш погляд, розглянути таку категорію, як «адаптивне навчання».

Так, В. Бондарь та І. Шапошнікова «адаптивне навчання» розуміють як явище із широким спектром впливу особистості на оточуюче її освітнє, соціальне, морально-етичне середовище або, навпаки, впливу зовнішніх і внутрішніх чинників на особистість [45, с. 37].

Адаптивне навчання в закладах профільної середньої освіти трактується як діалектичну єдність двох процесів: адаптації дитини до навчання й адаптації навчання до індивідуальних особливостей дитини, що вбачає пристосування до сучасних вимог часу всіх елементів педагогічної системи: цілей, змісту, методів, способів, засобів навчання, форм організації пізнавальної діяльності, діагностики результатів [46, с. 109].

Розглядаючи адаптивне навчання в контексті управління освітньою системою в закладах вищої освіти, у педагогічних дослідженнях визначають його основні функції. До них зараховано полегшення й стимулювання діяльності студентів у процесі фахової підготовки, максимально наближеної до професійної; створення інтелектуальної та емоційної атмосфери в процесі навчання через досвід; надання педагогічної допомоги та психологічної підтримки в розв'язанні проблемних, професійно значимих ситуацій інтерактивними, фахово-доцільними методами безпосередньої взаємодії учасників освітнього процесу [45, с. 37].

З одного боку, дослідники визначають адаптивне навчання як процеси, з іншого – як управління, а також як вплив зовнішніх і внутрішніх чинників на особистість.

Аналіз науково-педагогічної літератури з проблеми адаптивного навчання засвідчив наявність ґрунтовних досліджень, у яких наведена характеристика освітньої адаптації як бінарної системи. Керуючись цим положенням, поняття «адаптаційного» та «адаптивного» навчання розмежовують. Під першим поняттям розуміють пристосування студента до навчання у виші, під другим – підлаштування всієї освітньої системи під тих, хто навчається [47, с. 123].

А. Калашнікова до поняття «освітня адаптація» зараховує адаптацію до навчально-пізнавальної діяльності студентів і дидактичну адаптацію. На думку науковця, ці два взаємопов'язані процеси здійснюються крізь взаємний вплив зовнішніх і внутрішніх складників. При цьому дидактична адаптація передбачає домінування зовнішніх складників як особливостей дидактичної системи вищої освіти. Домінування внутрішніх складників притаманне адаптації навчально-пізнавальної діяльності курсантів-першокурсників до умов професійного становлення [48].

З вищезазначеного ми бачимо, що деякі дослідники розмежовують такі правові категорії, як «освітня адаптація» та «адаптивне навчання». На наш погляд, їх розмежування є не зовсім зрозумілим, так як освітня адаптація визначається безпосередньо в навчальному процесі та середовищі, вона є складником адаптивного навчання, частиною якого є інтерактивне навчання.

А. Іванов розуміє адаптивне навчання як технологічну, педагогічну систему форм і методів, що сприяє ефективному індивідуальному навчанню [34].

Із проведеного ґрунтовного дослідження адаптивного навчання працівників Національної поліції України ми помітили, що формування цієї правової категорії відсутнє серед трактувань науковців різноманітних сфер. Саме тому нарізла необхідність у наданні власного визначення інтерактивного навчання під час підготовки працівників Національної поліції України як *організаційно-підготовчого процесу навчання працівників Національної поліції України, який спрямовується на взаємозагладжений контакт викладача та курсанта, котрий відбувається із застосуванням інформаційно-методичних матеріалів з метою досягнення якісного результату їх підготовки.*

Висновки. Під час проведеного дослідження сутності інтерактивного навчання в підготовку працівників Національної поліції України авторами запропонована власна категорія «інтерактивне навчання під час підготовки працівників Національної поліції України» як організаційно-підготовчий процес навчання працівників Національної поліції України, який спрямовується на взаємозагладжений контакт викладача та курсанта, котрий відбувається із застосуванням інформаційно-методичних матеріалів з метою досягнення якісного результату їх підготовки.

Разом із тим доведено, що «механізм» – це система взаємопов'язаних інструментів, за допомогою яких відбувається реалізація встановлених цілей і завдань.

Література:

1. Акофф Р., Эмери Ф. О целеустремленных системах. Москва : Книга по Требованию, 2012. 270 с.
2. Биков В.Ю. Модели организационных систем открытой освіти : монографія. Київ : Атіка, 2008. 684 с.
3. Борогев В.В. Психолого-педагогические основы системы адаптивного обучения. *Наука и школа*. 2001. № 2. С. 12–15.
4. Воронцова М.В. Адаптивные технологии обучения. Альманах современной науки и образования. Тамбов : Грамота, 2008. № 4 (11). С. 49–51.
5. Гагарин О.О., Титенко С. В. Дослідження і аналіз методів та моделей інтелектуальних систем безперервного навчання. *Наукові вісті НТУУ «КПІ»*. 2007. № 6 (56). С. 37–48.
6. Гергей Т., Машбиц Е. Психолого-педагогические проблемы эффективного применения компьютера в учебном процессе. *Вопросы психологии*. 1985. № 3. С. 41–49.
7. Гершунский Б.С. Готово ли современное образование ответить на вызовы XXI века? *Педагогика*. 2001. № 10. С. 3–12.
8. Гуревич Р.С. Інформаційно-телекомунікаційні технології в освіті. *Енциклопедія освіти*. Київ : Юрінком Інтер, 2008. С. 364–365.
9. Гончаренко С.У. Методика як наука. Хмельницький : Вид-во ХГПК, 2000. 30 с.
10. Жалдак М.І. Педагогічний потенціал інформатизації навчального процесу. *Наукові записки Тернопільського державного пед. університету імені В. Гнатюка. Серія «Педагогіка»*. 2002. № 6. С. 143–154.
11. Зязюн І.А. Філософія виховання особистості в контексті розбудови Української держави. Краса педагогічної дії. Київ, 1997. С. 44–51.
12. Науково-освітній потенціал нації: погляд у XXI століття : у 3 кн. / В. Огнев'юк, В. Литвин, А. Андрущенко, В. Кремень, А. Толстоухов. Київ : Навчальна книга, 2004. Кн. 1 : *Приоритет інтелекту*. 638 с.
13. Рубинштейн С.Л. Основы общей психологии. Санкт-Петербург : Питер, 2002. 720 с.
14. Машбиц Е.И. Психолого-педагогические проблемы компьютеризации обучения: Наука – реформа школы. Москва : Педагогика, 1988. 192 с.

15. Морзе Н.В., Глазунова О.Г. Моделі ефективного використання інформаційно-комунікаційних та дистанційних технологій навчання у вищому навчальному закладі. *Інформаційні технології і засоби навчання*. 2008. № 2. С. 6.
16. Огієнко О.І. Інформаційні технології як засіб адаптивного навчання дорослих. *Інформаційні технології і засоби навчання*. 2010. № 6. (20). URL: <http://www.ime.edu-ua.net/em.html>.
17. Петухова Л.С. Особливості імплементації ІКТ у навчально-навчальний процес вищої школи. *Інформаційні технології і засоби навчання*. 2008. № 4 (8). URL: <http://www.nbu.gov.ua/e-journals/ITZN/em8/content/08pljsho.htm>.
18. Спирін О.М., Шишкіна М.П., Запорожченко Ю.Г. Проблеми інформатизації освіти України в контексті розвитку досліджень оцінювання якості засобів ІКТ. *Інформаційні технології і засоби навчання*. 2012. № 1 (27). URL: <http://journal.iitta.gov.ua/index.php/itl/article/view/632/483>.
19. Співаковський О.В. Інформаційні технології в управлінні вищими навчальними закладами : методичний посібник. Херсон : Айлайт, 2005. 152 с.
20. Гончаров С.М., Кушнір Н.Б. Тлумачний словник економіста. Київ : Центр учб. літ., 2009. 264 с.
21. Словник іншомовних слів / за заг. ред. О.С. Мельничука. Київ, 1974. 776 с.
22. Словари и энциклопедии на Академике. Энциклопедический словарь экономики и права. URL: http://dic.academic.ru/contents.nsf/dic_economic_law?f=0JzQldCW0JQ=&t=0JzQmNCd0Jg=&nt=232&p=5.
23. Квасницька Р.С., Джерелейко С.О. Організаційно-економічний механізм забезпечення бюджетування діяльності промислових підприємств України. *Вісник ХмНУ*. 2012. № 5. Т. 1. С. 66–70.
24. Маєвська О.О. Економічний зміст механізму стимулювання інноваційної активності підприємств легкої промисловості. *Вісник ПолтНТУ «Економіка і регіон»*. 2001. № 3 (30). С. 147–151.
25. Кульман А. Экономические механизмы / под ред. Н.И. Хрустальной. Москва : Прогресс, 1993. 192с.
26. Андрійчук Ю.А. Теоретична сутність та зміст поняття «механізм» URL: http://ena.lp.edu.ua/bitstream/ntb/28900/1/005_010_010.pdf.
27. Диагностика успешности учителя : сборник методического материалов для директоров и заместителей директоров учебных заведений. 2-е издание, исправленное и дополненное. Москва : Центр «Педагогический поиск», 2001. 160 с.
28. Мороз О.Г. Адаптація молодого вчителя до виховної роботи. *Радянська школа*. 1990. № 8. С. 64–72.
29. Опалюк Т. Адаптивне навчання студентів та його структура. *Наукові записки. Серія «Педагогіка»*. 2014. № 2. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/NZTNP ped_2014_2_12.
30. Семиченко В.А. Психологічна структура педагогічної діяльності: навчальний посібник. Київ : Видав.-поліграф. центр «Київський університет», 2001. Ч. I. 217 с.
31. Філіпенко А.С. Основи наукових досліджень. Київ : Академвидав, 2005. С. 20.
32. Лукашевич Н.П., Солодков В.Т. Социология образования : конспект лекций. Киев : МАУП, 1997. 224 с.
33. Ловцов Д.А., Богорев В.В. Адаптивная система индивидуализации обучения. *Педагогика*. 2007. № 6. С. 24–27.
34. Плотнікова О.Б. Дидактична адаптація студентів першого курсу вищого педагогічного закладу (на матеріалі вивчення іноземної мови) : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.09 / Національний педагогічний ун-т ім. М.П. Драгоманова. Київ, 2001. 152 с.
35. Перетяцько В.В. Рівень інтелектуального розвитку як складова дидактичної адаптації студента-першокурсника університету. *Вісник Запорізького національного університету*. 2010. № 2 (13). С. 223–226.
36. Беспалько В.П. Образование и обучение с участием компьютеров (педагогика третьего тысячелетия). Москва : Московский психолого-социальный институт, НПО МОДЭК, 2002. 352 с.
37. Иванов А.В. Адаптивные системы обучения. *Информационные технологии в образовании* : материалы Международной конференции. Москва, 2010. URL: <http://msk.ito.edu.ru/2010/section/64/2289/index.html> (дата звернення: 10.05.2019).
38. Зіненко І.М. Використання адаптивної системи навчання для формування математичної компетентності учнів старших класів гуманітарного профілю. *Збірник наукових праць*. Херсон, 2011. Вип. 57. С. 107–112.
39. Полякова Г.А. Адаптивне управління навчальним процесом в умовах загальноосвітнього комплексу : автореф. дис. ... канд. пед. наук : 13.00.01. Київ, 2003. 20 с.
40. Солодوخова О.Г. Становлення особистості вчителя у процесі професійної адаптації : монографія. Донецьк : ТОВ «Лебідь», 1996. 176 с.
41. Чайкіна Н.О. Специфіка професійної адаптації практичних психологів. *Вісник ХНУ ім. В.Н. Каразіна. Серія «Психологія»*. Харків, 2010. Вип. 44. С. 174–177.
42. Денисова І.Ю., Баканова М.В. Реализация адаптивной технологии обучения в информационной обучающей системе. *Известия ПГПУ им. В.Г. Беллинского*. 2012. № 28. С. 749–752.
43. Федорук П.І. Адаптивна система дистанційного навчання та контролю знань на базі інтелектуальних інтернет-технологій : монографія. Івано-Франківськ : Прикарпат. нац. унт ім. В. Стефаника, 2008. 326 с.
44. Шарко В.Д. Методична підготовка вчителя фізики в умовах неперервної освіти : монографія. Херсон : ХДУ, 2006. 400 с.
45. Бондар В., Шапошнікова І. Адаптивне навчання студентів як передумова реалізації компетентнісного підходу до професійної підготовки вчителя. *Рідна школа*. 2013. № 11. С. 36–41.
46. Зіненко І.М. Використання адаптивної системи навчання для формування математичної компетентності учнів старших класів гуманітарного профілю. *Збірник наукових праць*. Херсон, 2011. Вип. 57. С. 107–112.
47. Літвінова М.Б. Методична система адаптивного навчання фізики у закладах вищої технічної освіти : дис. ... докт. пед. наук : 13.00.02 / Центральноукраїнський державний педагогічний університет ім. В. Винниченка. Кропивницький, 2018. 517 с.
48. Калашнікова А. Адаптація до навчально-пізнавальної діяльності студентів як наукова проблема. *Наукові записки. Серія «Педагогічні науки»*. 2012. Вип. 107 (1). С. 202–208.

Skoryk V., Strelchenko O. Administrative and legal characteristics of interactive training in the process of training of National Police officers of Ukraine

Summary. The authors cover in the article the essence and characteristics of the mechanism of interactive training in the training of employees of the National Police of Ukraine. They attempted to explore and analyze such components of the interactive learning mechanism in the training of the National Police of Ukraine as “mechanism”, “adaptation”, “social adaptation”, “interactive learning” and “interactive training of the National Police of Ukraine”. Researchers have proven that interactive training of the National Police of Ukraine should focus on teaching professional disciplines, as well as other general theoretical disciplines. Every cadet who studies in institutions that train specialists for professional activities in the National Police of Ukraine is obliged to understand how responsible and decisive interactive learning is, what important tasks this type of distance learning poses to him. The basic feature of interactive learning during the training of employees of the National Police of Ukraine should be one's own desire, one's own organization, one's own management of cadets

during the process of interactive learning. The authors also substantiate that the activities of teachers during interactive training during the training of the National Police of Ukraine should be coordinated and joint work of the cadet with the teacher, which should be their own analysis of their activities, self-development, self-realization, self-assessment and adaptation in this process.

The authors formulate a modern definition of “interactive training during the training of the National Police of Ukraine” as an organizational and preparatory process of training of the National Police of Ukraine, which is aimed at mutually coordinated contact between teacher and cadet, which takes place using informational materials to achieve quality results. training. It is proved that the category “mechanism” should be understood as the existence of a system of interconnected

tools through which the implementation of established goals and objectives. It is noted that interactive learning takes place in the process of educational adaptation through adaptive learning, which is also used during the training of employees of the National Police of Ukraine. It is interactive learning in the educational process during the training of the National Police of Ukraine provides and manifests the latest opportunities to improve the quality of educational activities, determines the appropriate pace of learning and learning the material and professional skills.

Key words: mechanism, mechanism of administrative and legal regulation, administrative and legal regulation, adaptation, educational adaptation, educational adaptation, interactive training, cadets, employees, National Police of Ukraine.